

Élsport és tömegek játéka

Honti Gyula tanszékvezető: — Kivételes a helyzetünk, hiszen Dél-Magyarországon egyedül ez a főiskola képez testnevelő tanárokat. A pedagógusok felkészítése mellett természetesen köteleességünknek tartjuk az intézmény sportjának továbbfejlesztését, elsősorban az Edzett ifjúságért mozgalom követelményeinek mintaszere teljesítését.

Pedig nem könnyű a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola sport-szervezőinek helyzete. Évtizedeken keresztül a négy évfolyamon összesen 110 testnevelés szakos hallgatóval kellett foglalkozni, most ez a szám: 330. Mindehhez kell hozzászámítani a rendszeres testedzés biztosítását a többi hallgató számára. A megnövekedett létszám mellett a létesítmény-gondok hátráltatják a sportoláshoz szükséges jó feltételek megteremtését. A Testnevelési Tanszék az egyre égetőbb természet-pályahányt gondosabb munkaszervezéssel: például az órák szünetek nélküli tartásával, valamint az Edzett ifjúságért mozgalom adta lehetőségek mind jobban kihasználásával igyekszik pótolni.

Honti Gyula: — A főiskolai sportkörön belül három területen szervezzük a munkát. A verseny-sportban hét szakosztályunk működik 337 igazolt versenyzővel. Csapataink a megyei és városi bajnokságokban is szerepelnek. Csaknem minden sportágban jelen vannak hallgatóink az egyetemi és főiskolai bajnokságok, kupák küzdelmein, s mi is

részt vállaltunk ezek lebonyolításából.

Nagy László, a sportkör elnöke: — Harmadikként a tömegsport-jellegű versenyeket említhetem. Ezek között szerepelnek a különféle házi bajnokságok, például labdarúgásban és kosárlabdában őszi-tavaszi rendszerben, a Május 1. Kupa és a November 7. Kupa. De szólnunk kell az olyan alkalmi rendezvényekről is, mint a kollégiumi sportnap, vagy a félévenként egyszer megtartott főiskolai sportdelután. A sportágak közül a nem testnevelés szakos hallgatók különösen az asztaliteniszt, a tollaslabdát, a lárteniszt és a karatét kedvelik. Ezekben rendszeresen szervezünk számukra versenyeket, bajnokságokat. A legnagyobb szerepet a tömegsportban a természetjáró szakosztály vállalja: félévenként három túrán vehetnek részt a gyerekek, a téli hónapokban sítáborokat, nyáron pedig kajaktáborokat szervezünk a hallgatóknak.

Az utóbbi időkben elég keveset hallottunk a tanárképző főiskola diáksportolójának a különböző versenyeken, bajnokságokon elért eredményeiről...

Nagy László: — Pedig számos szép sikert értek el hallgatóink az egyetemi és főiskolai bajnokságokban, amelyekben a súlyemelés kivételével valamennyi sportágban indítottunk versenyzőt vagy csapatot. Első-negyedik helyezetteink voltak atlétikában, labdarúgásban, női kosárlabdában és röplabdában, tájékozódá-

si futásban és tornában. A leg-sikeresebben a felsőoktatási intézmények országos úszó bajnokságában szerepeltek versenyzőink — négy első helyeztet szereztek. A korábbi évekhez képest tehát szép fejlődésről számolhatunk be.

Beszélgetésünk során ismét a létesítménygondok kerülnek szóba. A főiskola sportszervezői új megoldásként most részt a szabadidő-sport bővítésével, részint a más szervekkel való kapcsolatok szélesítésével kísérleteznek. Így a sportkör együttműködési szerződést kötött a Szegedi Völgyvel, a SZEOL AK-kal és a Konzervgyárral. Azok biztosítják a jobb feltételeket, a főiskola pedig sportolókat ad.

Honti Gyula: — Mindenekelőtt szeretnénk a minőségi sportban eddig elért eredményeinket megtartani, illetve erősíteni. Célkitűzéseink között szerepel a férfi tornászok másodosztályú, valamint a férfi kézilabdacsapat NB II-es szintre való nevelése, s amely sportágban a létszám lehetővé teszi, két csapattal résztvenni a megyei és városi bajnokságokban. További tervünk a szemléletformálás a hallgatók körében. Ennek érdekében neves sportolókat, szakembereket kérünk fel előadások tartására, de ezt a célt szolgálják a testnevelési és sportpszichológiai előadásai is a tudományos diákkörök novemberi helyi konferenciáján. Szeretnénk, ha minél több nem testnevelés szakos hallgató bekapcsolódna a rendszeres testedzésbe. A tömegsportmunka terén sokkal nagyobb szervezettségre van szükség, elsősorban az adminisztrációs tevékenységben, amelyben az elmúlt évben bizony voltak fennakadások. Éppen ezért szeptembertől tanfolyamot indítottunk a sportfelelősök részére. Röviden úgy jellemezhetném elközelítésünket: nem a mindenáron eredményre törekvés legyen a cél! S még valami: a szegedi felsőoktatási intézmények között elég gyenge a sportkapcsolat. Ugyan volt már kísérlet ennek megjavítására — a helyi egyetemi kupára gondolok —, ez azonban nem érte el a célját. Feladatunknak tartjuk olyan rendezvény megszervezését, amelyen nagy tömeget vonhatunk be a játékokba, s a versenyjelleg másodlagos maradna. (szalay)

SZOTE-sporthíradó

A Szegedi Orvostudományi Egyetemen november elején rendezték meg az évfolyamok természetfoci-bajnokságát az Apáthy kollégium tornatermében. A háromfős csapatok részvételével lebonyolított kiskapus labdarúgótornán az V. éves orvostanhallgatók (Lantos Pál, Kertész Gábor, Kardos László) együttese szerezte meg az első helyet, megelőzve a II. évfolyam és a fogorvostan-hallgatók gárdáját.

November 9-én fejeződött be a SZOTE kispályás labdarúgóbajnoksága. A csaknem félévig tartott küzdelmekből a VI. éves orvostanhallgatók kerültek ki győz-

tesen. Második helyen végzett a fogászok, harmadikon az V. oh. csapata.

Ugyancsak november 9-én avattak bajnokot női kosárlabdában, melyet a gyógyszerészhallgatók együttese nyert meg a II. oh. és az I. oh. előtt.

Ebben az évben Debrecenben került sor az Amatőr Medikus Kupa küzdelmeire. A négy orvostudományi egyetem sporttalálkozóján jól szerepeltek a SZOTE hallgatói: kispályás labdarúgásban a harmadik, női kosárlabdában a második, férfi kosárlabdában pedig az első helyet végeztek.

Megverjük magunkat?!

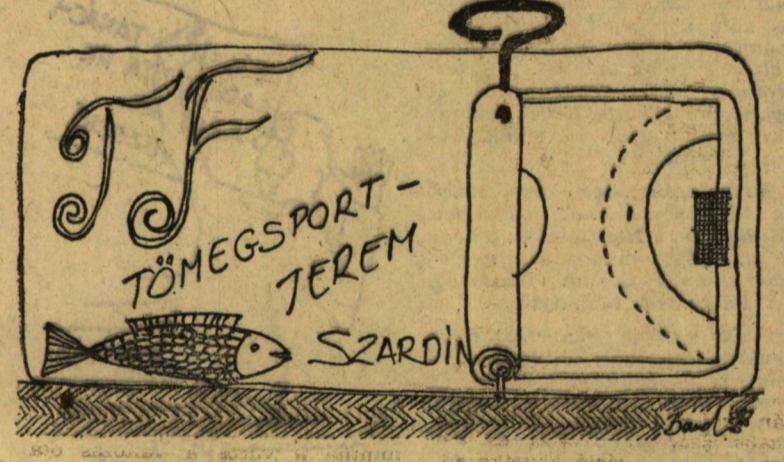
Az idén az Eötvös Lóránd Tudományegyetem sportbizottsága rendezte meg november elején Budapesten a tudományegyetemek első-másodéves hallgatói, illetve dolgozói kispályás labdarúgó-válogatottjainak hagyományos tornáját, a Hatvany István Kupát.

A kétnapos mérkőzéssorozatban a József Attila Tudományegyetem mindkét együttese győzelemmel szerepelt: valamennyi ellenfelüktől vereséget szenvedve az utolsó helyen végeztek.

A hír hallatán nem is elsősorban az eredmény az, ami ellenérzést válthat ki a sportkedvelőkből. Sokkal inkább a gyenge szereplés az oka. Az tudniillik, hogy egyetemünk a hasonló, nagyszabású, országos sporttalálkozók többségén nem a legjobb csapa-

tokkal képviselteti magát. A pályára lépő együtteseket az utolsó pillanatban verbuvalják össze — „aki éppen arra jár és ráér” alapon. Így volt ez a hallgatóknál a Tudományegyetemek Tömegsport Kupáján, vagy a JATE-KLTE találkozókon. A dolgozók gárdája pedig már harmadik esztendeje végig a táblázat alján a Hatvany Kupában. Holott Greifswaldban nemrég elért sikerük után méltán vártunk tőlük jobb szereplést...

Mindezek után már csak az a kérdés: vajon mit csinálnak azok, a szervezésért felelős személyek, akiket elsősorban műlik, hogy foci-stánk méltóképpen képviseljük a József Attila Tudományegyetemet.

...az ember észre sem veszi

A tizenhat-tizenhét éves gimnazisták szemében az egyetemi hallgatók életét bizonyos Nimbusz övezi. Csábító számukra a tanár-diák viszony demokratikusabb volta, az ismeretszerzés önállóbb módja, a szabadabb, kötetlenebb életforma. S talán ez utóbbi a legcsábítóbb. Csak az azal nincsenek tisztában — sem ezek a tizenhat-tizenhét évesek, sem a húsz-huszonkét évesek —, hogy ez a fajta „nagyobb” szabadság egyúttal több felelősséget, tudatosságot igényel önmagunkkal szemben. Pontosabban arról van szó, meg kell tanulni gazdálkodni az időnkkel és az energiáinkkal.

Az ember észre sem veszi, máris harmad-negyedéves — úgy, hogy még nem csinált semmit. Tanult annyit, amennyit kellett, hogy itt maradhasson, járt moziba, klubba, KISZ-gyűlésre annyit, hogy ne tartsák kihűzőnek — s emellett szorgalmasan látogatta a szegedi vendéglátóipari egységeket. S hirtelen hiányzate támad — már akinek. Mert van aki kritikusan szemléli egyetemi pályafutását, s rájön, előbb-utóbb pótolnia kell az etherdalt napokat. Azaz, igyekszik rátalálni önmagára, kialakítani egy okos életritmust, szakmailag jobban felkészülni a választott hivatásra. De van aki nem ezt teszi, vagy mert fel sem tűnik neki ez a „herdálás”, vagy mert jól érzi így magát.

A további írásztal melletti okoskodást elkerülendő, néhány „éjszakázó” egyetemistát kérdeztünk meg, hogyan is vélekednek ők erről az „idő és energiatakarékoságról”.

A Hágiban

Zárás előtt fél órával két lány ül az egyik asztalnál. Mindketten főiskolások. Az egyik szemüveges, rövid hajú, a másik nyúlánk, babaaréú.

— Gyakran jártok ide?
— Miért ne? Lézengek a kollektívban, vagy játsszani a művelődni, vagyó, magányos tanárjelöltét? Nem, akkor inkább kiskocsmákban, éttermekben du-

malunk, iszogatunk — vágja rá a Babaréú.

— Másut nem tudok beszélgetni?
— Nézd, én például albertben lakom. Ott lehetne inni is, meg dumálni is. De olyan kicsi az a szoba, meg utálom már a falakat. A háziakról nem is beszélve. Szóval, inkább idejövök — válaszol a Szemüveges.

— A sulival, hogy álltok?
— Nem rosszabbul, mint az otthonulók. Nem volt még üvém se, ha ez lehet kritériuma a rendes főiskolás típusának. Tanulni is szoktam. Sőt, olvasni. Elősként illuzióim voltak a főiskolával szemben. Elvárásaim. Nos, ezt nem kaptam meg. Azóta, hogy erre rájöttem, csak arra töreksem, ne hajtsak össze az oktatókkal, ne rúgjanak ki a vizsgán. A többi magánygy — heveskedik a Szemüveges.

— Ezt, hogy érted?
— Arról van szó, hogy nekem magamnak kell utánanézniem a szakmához kapcsolódó ismereteknek, a legfrisebb információknak.

— Díszéretes, de talán nem a Hági az erre legalkalmasabb hely. Arról nem is beszélve, hogy egy ilyen este alkalmával sokmindenről esik szó. sokmindenkivel. Alflótom, néha többet ér, mint egy előadás, vagy szeminárium — kapcsolódik be a Babaréú.

— Azért a könyvtáratok, olvasókat alkalmassabb helmegek vélem az ilyen igények kielégítésére.

— Alkalmassabbak is, de este tíztől már nincsenek nyitva... Ja, évekkelént úgy néz ki itt is záróra van. Pinnér, fizetünk! — zárja la vitát a Szemüveges. Illúziók, elvárások, csalódás.

A legtöbb elsős átéli ezt. Hogy hogyan tessik túl rajta magukat, ez már egyéniség, igény, akarat kérdése.

A kollégiumokban

A fősloleges időtöltés ezernyi változata. A fiúknál orrvérzésig kártyázás vagy vita, csak az idő halasztásáért. A lányoknál manikúr, pedikúr, zuhany, hajmosás, pletyka.

Fiúkölesz, 206-os szoba: Füst, üvöltő magnó, borosüvegek az asztalon — kártyaparti.

— Ki szokott nyerni? — fordulok a játszma résztvevőikhez.
— Aki mer! — hangzik a böles válasz.
— Ez világos. Minder este veritek?
— Leginkább.
— Vizsgaidőszakban is?
— Akkor ritkábban. Már most se kéne, de a fene egye meg, pár korty után úgy hiányzik, mint a cigi.

— A szobatársak mit szólnak ehhez?
— Nem érdekel. Külömben is, ha tanulni akarnak, menienek a tanulóba, vagy a könyvtárba. Azért van, nem?
— S ti hol tanultok majd?
— Hát, itt. A szobatársak nem kártyáznak, csöndes gyerekek.

Sajnos, a többi szobában is hasonló „életkép” fogadott. Aki tanulni, dolgozni akar, a tanulóba kényszerül — ha talál magának helyét. Ugyanezt kell tennie annak is, aki csak olvasni szeretne, hisz egy navrlétszámú szobában ritkán fordul elő, hogy mindenki csendben foglalatkozzék.

Lánykölesz, főzőkonyha: Inyesiklandó, étvágyerjesztő illatok. Edénycsörögézés, a konyhaművészek vitája.

— Mi készül? — kérdezem a szakácsokat.
— Kumbulléves és palacsinta. Iszonyú éhesek vagyunk, gyöngge volt a vacsora. — válaszol a palacsintatészta kavargatója.

November 7. Kupa

A városi KISZ-bizottság November 7. Kupa elnevezéssel kispályás labdarúgó-tornát szervezett a szegedi üzemek, intézmények 85 csapatának részvételével. A József Attila Tudományegyetem a küzdelem-sorozatban négy együttes — Herman kollégium, József Attila Kollégium, BTK-válogatott és Nagykorösiek — képviselte.

A csoportmérkőzések után a

középdöntőből egyetemünk három csapata jutott be a négyes döntőbe. A végső sorrendet eldöntő találkozók végül is a Herman kollégium együttese bizonyult a legjobbnak, s főlényesen nyerte meg a Kupát. A győztes csapat tagjai voltak: Kiss Tamás, Deák Péter, Pósai György, Fábán Tamás, Deák Pál, Király László, Kövecses Lajos, Ridegh László.

Időnk és energiánk...